

Studiekreds 11. oktober 2017 København

(Uddrag af Bhagavad Gita Kap. 13 & Citater fra "40 dages åndelig fokus 22. marts – 30. april 2017")

7. Ydmyghed, beskedenhed, ikke-vold, tilgivelse, retskaffenhed, hengiven tjeneste over for læreren, renhed, vedholdenhed, kontrol over sanserne;

Lad os nu gå videre til den femte dyd: ligefremhed, retskaffenhed, oprigtighed. Det betyder overensstemmelse mellem tanke, ord og handling, og det gælder både på det verdslige og det åndelige plan. Det er et aspekt af den anden dyd, at være fri for forfængelighed.

"Alle må gøre sig fri af al selviskhed, egennytte og selvoptaget. Gensidig hensyntagen, ligevægt og overbærenhed er basale kvaliteter, nødvendige for ethvert menneske. Derfor bør kærlighed, overbærenhed og medfølelse udvikles." -Tale 24. dec. 1980 (Citat 23)

Den sjette dyd er den hengivne tjeneste, som ydes til ens åndelige lærer. Den vil fremme kærlige følelser for eleven og blive ham til stor nytte. Men den guru, som mangler et mål, vil kun føre eleven mod undergang. Guruen skal overøse disciplen med nåde lige så frit og spontant, som koen giver den unge kalv sin mælk. Guruens lære er kilden og næringen til at nå Gud og opnå udfrielse.

"Vis jeres kærlighed i alle dagliglivets handlinger. Det Guddommelige vil virkeliggøres af den kærlighed. Dette er den letteste vej til erkendelse af Gud.

Men hvorfor gør folk ikke det? Det er fordi de konstant er plaget af misforståelse vedrørende måden at opleve Gud på. De betragter Gud som et fjernt væsen, der kun er opnåelig ved hjælp af besværlige spirituelle øvelser. Gud er overalt. Det er ikke nødvendigt at søge efter Gud. Alt hvad I ser, er en manifestation af det Guddommelige. Alle de mennesker, I møder, er det guddommeliges former. Korrig jeres mangelfulde syn - og I vil opleve Gud i alle ting. Tal kærligt, opfør jer kærligt, tænk med kærlighed og udfør alle handlinger med et kærlighedsfyldt hjerte." - Guddommelig tale, 5. juli, 1996 (Citat 1)

Den syvende dyd er renhed - ikke bare ydre renlighed, men indre renhed.

"Ligesom I vasker jeres tøj, må I hver dag vaske jeres sind fri for snavs.

Hvis snavs ikke fjernes, vil I dermed også skabe en "vane" - såvel som skade tøjet.

I bør sørge for, at intet snavs lægger sig til rette i sindet. For at rense sindet, bør I færdes i et sådant selskab, at snavs undgås.

Falskhed, uretfærdighed, mangel på disciplin, grusomhed, had osv. – dette skaber snavs.

Sandhed, retskaffenhed, fred, kærlighed – disse danner de rene egenskaber.

Hvis I indånder den rene luft af disse sidstnævnte, vil jeres sind være fri af skadelige baciller, og I vil være mentalt robuste og fysisk stærke. Som Vivekananda sagde: "I bør have nerver af stål og muskler af jern. Det vil sige, at I skal være fyldt til bristepunktet med håb og glæde, som en urokkelig beslutsomhed - ikke fortvivlelse og modløshed." - Guddommelig tale, 21. Sept., 1960 (Citat 26)

Ottende dyd er vedholdenhed, urokkelig tro, fraværet af omskiftelighed og lunefuldhed.

Den åndeligt søgende må holde urokkeligt fast på det, han har fæstnet sin tro på som fremmende for hans åndelige fremskridt. Han bør ikke skifte fra det ene ideal til det andet og ændre sine mål fra dag til dag. Dette omtales også som åndelig målbevidsthed. Omskiftelighed er et resultat af svaghed, en svaghed, som omhyggeligt skal undgås.

"For at opnå noget i livet er to ting afgørende: fast tro og ren kærlighed.

For at erfare ren, Guddommelig kærlighed, må I være villige til at opgive selviskhed og egennytte.

I må fremme renhed og urokkelighed. Med fast tro på det Guddommelige, må I pleje kærlighed til Gud uden hensyn til alle forhindringer og prøvelser.

I bør aldrig tænke, at nydelse og smerte skyldes nogle ydre kræfter - sådan er det ikke. De er resultatet af jeres egne tanker. Det giver ingen mening at bebrejde andre.

Hvis I udvikler kærlighed til Gud, vil den kærlighed fortrænge al sorg og uhensigtsmæssige tilbøjeligheder som tilknytning, vrede og misundelse."

-Tale 20. juni, 1996 (Citat 27)

Den niende på listen er kontrol over sanserne. Vær overbevist om, at sanserne skal underkastes det, der er bedst for en, og ikke omvendt.

Vær ikke slave af sanserne, gør i stedet dem til dine slaver." Gita Vahini, s. 199-200.

"Uden kontrol over sanserne vil jeres åndelige praksis være virkningsløs; det er som at opbevare vand i en utæt krukke! Når tungen trænger til en lækkerbissen, hæv da - at I ikke vil imødekomme dens pludselige indskydelse. Hvis I holder fast ved at give jer selv enkel føde, der ikke er pikant eller stærkt krydret, men rigeligt nærende, vil tungen måske vride sig i nogle dage, men den vil dog snart tage imod maden med glæde. Det er på den måde, I kan overvinde den og få bugt med de skadelige følger af dens herredømme. Eftersom tungen er lige så ihærdig med hensyn til sladder og pirrende snak, er I også nødt til at tøjle den tilbøjelighed. Tal lidt - tal blidt, tal kun når der er et påtrængende behov. Tal desuden kun med dem, I bør tale med, og råb eller hæv ikke stemmen i vrede eller sindsbevægelse.

En sådan selvbeherskelse vil forbedre helbredet og udvikle fred i sindet. Det vil føre til et bedre forhold til samfundet, og mindre involvering i kontakter og færre konflikter med andre.

- Guddommelig tale, 23. november, 1968 (Citat 11)

8. At give afkald på sansobjekter, samt fravær af egoisme, bevidstheden om den uundgåelige cyklus af fødsel og død, senilitet, sygdom og smerte.

"Verden er midlertidig, fødsel er en lidelse, alderdom er en elendighed.

Vær varsom!" siger et sanskrit digt. Så længe I lever, ser det ud som om, at alle elsker kroppen. Dette er udelukkende af selviske årsager. Kun Gud er fuldstændig uselvisk. Elsk Gud og lev jeres almindelige liv; der er intet forkert i det. "

- Guddommelig tale, 16. august, 1996(Citat 3)

Den næste dyd, den tiende, er ikke-tilknytning, afkald, at miste lysten til lyd, berøring, form, smag, lugt, etc. Sanserne løber efter disse, fordi de tiltrækker dem og bibringer dem midlertidig fornøjelse. Men sanserne er ikke optaget af ret handling-rigdom-ønsker-udfrielse af den sublime slags. Atma kan kun erkendes ved at stræbe efter det sublime.

"Hvad I end gør, udfør det som en ofring til Gud. Se Gud i enhver. Hav ikke uvilje mod nogen. Hav ikke umådeholden tilknytning til nogen. Ret al tilknytning mod Gud. Elsk alle. Stol ikke på nogen - med undtagelse af Gud. Erkend at kroppen er midlertidig og hav ene og alene tillid til Gud. Søg tilflugt i Ham. Det, der er mest behov for i dag i denne Kali tidsalder, er tro. Mediter på Gud så ofte som muligt, når I har chancen. Gør jer fortjent til samfundets anseelse gennem oprigtig tjeneste. Det vil sikre jer en god fremtid."

- Guddommelig tale, 16. august, 1996(Citat 3)

Den ellefte dyd er fravær af egoisme. Egoisme er udklækningsstedet for alle laster og fejl. Det egocentrerede menneske er ligeglad med rigtigt og forkert, godt og slet, gudfrygtigt og ondskabsfuldt, han er indifferent over for dem og ved ingenting om dem. Han er helt uvidende om Dharma og moral. Han vil ikke rette sig efter retfærdighed. Egoisme er en fjende forklædt som ven.

”Alle de fem elementer er skabt af den Højstes vilje. De bør benyttes med ærbødig forsigtighed og årvågen skelneevne. Hensynsløs brug af hvilken som helst af dem vil kun ramme jer selv med kolossal skade. Naturen udenfor må varetages med forsigtighed, varsomhed og dyb respekt. Det er det samme med vores indre ”natur” og indre instrumenter. Af disse, er to i stand til at gøre umådelig skade – tungen og ens lyst.

Da lysten bliver vækket og optændt af den føde vi fortærer samt den væske vi indtager, har tungen brug for større bevågenhed. Mens jeres øje, øre og næse har én enkelt anvendelse, stiller tungen sig til rådighed for to formål: at bedømme smag og at udtale ord – symboler for kommunikation.”

- Guddommelig tale, 23. november, 1968 (Citat 14)

Den næste dyd er bevidsthed om den uundgåelige cyklus af fødsel og død, om senilitet og sygdom, om sorg og ondskab og andre tegn på jordelivets og denne skabte verdens flygtighed. Selv om mennesker ser, at disse ting sker for dem og for andre, giver de sig ikke i kast med at undersøge deres årsag og hvordan, de kan undgås. Det er det største mysterium, ufatteligt.

”Frem for alt er det bedst, at den åndeligt søgende – under alle omstændigheder – sørger for at være glad, smilende og begejstret. Denne rene indstilling er endnu mere ønskværdig end hengivenhed og visdom. Denne glædeskvalitet er til alle tider frugten af det gode – man har udført i tidligere liv.

Vær en spirituel love upåvirket af kritik eller ros. Man må analysere og korrigere sine fejl på egen hånd; det er yderst vigtigt.”

–Prema Vahini, kap. 63(Citat 2)

Hvis bare du går direkte til problemets rod, vil du opdage, at uanset hvad du ellers kan undslippe, kan du ikke undslippe døden. Hvad mennesket betragter som lykke nu er i virkelighed kun sorg forklædt som glæde. Så forstå sandheden om disse ting, reflekter på dine ræsonnementers fejlslutninger, som bedrager dig. Da vil, som et resultat, ikke-tilknytningen forstærkes, og derigennem vil du opnå åndelig visdom. Derfor, Oh Arjuna, befri dig selv fra fødsel, død, senilitet, sygdom og sorg.’ Således talte Krishna og tilskyndede med stor kærlighed Arjuna hertil.”

Gita Vahini, s. 200-201.

9. Ikke-tilknytning, ikke at klamre sig til sine børn, kone og hjem, med stadig, uforstyrret sindsligevægt under ønskede eller ikke ønskede hændelser;

Da talte Han om attrå og ikke-tilknytning til alle handlinger og pligter: at trække attråen efter genstande tilbage fra genstandene, fraværet af længsel. Begæret efter at eje ting, man ser, forårsages af egoisme. ‘Jeg må have dette’; ‘jeg vil være den stolte ejer af denne værdifulde genstand’, således tilskynder egoismen dig. Det er et stærkt reb, som binder dig til ting. Træk sindet tilbage og betragt alt som manifestationer af Guds storhed. Elsk alting som udtryk for Hans storhed, men lad være med at bedrage dig selv til at tro, at du vil blive lykkelig, hvis du ejer dem. Det er illusionen, bedraget.

Brug ikke dit liv på den slags, brug i stedet tingene til at opfylde dine nødvendige behov, når de optræder, det er det hele. Hvis du lader dig styre af den slags impulser, vil det være en stor forhindring på din vej mod udfrielse.

”I skumringstimen, når mørket falder på, forveksler man et tykt reb med en slange. Når stedet bliver oplyst, er kun rebet tilbage – slangen var der aldrig. Et midlertidigt selvbedrag gav det udseende af en slange og fravær af rebet. Dette fænomen kaldes illusion.

Illusionen forårsager, at I forestiller jer tilstedeværelsen af noget, som ikke er der, og tror på tilstedeværelsen af det, som er ikke-eksisterende. De forenede kræfter fra fænomenernes verden, uvidenheden og selvbedraget får mennesket til at glemme sin sande natur. Ofte forestiller mennesker sig, at de udretter mange ting og tror, at alle deres bedrifter udelukkende skyldes deres egen indsats og evner. De glemmer sandheden, at der er en højere magt, som er den drivende kraft bag handling så vel som for resultaterne deraf!

Dette er følgen af selvbedrag. Som hjælp til at frigøre sig fra dette selvbedrag og blive i stand til at begribe den iboende guddommelige natur, foreslog vismændene bøn”. - Guddommelig tale, 12. sept., 1991 (Citat 31)

Uanset hvad du måtte anskaffe dig af verdslige goder, skal de efterlades en dag. Du kan ikke tage så meget som et græsstrå eller et støvgran med dig på den sidste rejse. Husk det, og hav det altid i erindring, først da vil du kunne realisere virkeligheden.

Før man er født, har man intet forhold til denne verden og dens materielle goder. Efter døden forsvinder både de og alle ens slægtninge og venner. Opholdet i denne verden er kun et mellemspil. At lade sig fascinere af dette tre-dages-marked er virkelig dumt. Ønsker misfarver sindet og gør mennesket uegnet til at forfølge højere mål. De åndelige aspiranter, som søger udfrielse og selv-realisering, må befri sig for begær, for ligesom smørelse klæber det og er svært at fjerne, når det én gang har bidt sig fast.

”Skønt det er svært at bringe sindet under kontrol, kan det omdirigeres.

Når et sind fordybet i den ydre materielle verden omdirigeres i retning af det Guddommelige, vinder det moralsk styrke. Et sind fordybet i verdslige sager gør jer til en fange af verden, hvorimod et sind -fordybet i Gud sikrer jer frigørelse. Storhed og moral ligger i at omdirigere sindet fra verden til Gud. Det er dette enkle og kraftfulde koncept, som i virkeligheden bidrager til jeres udvikling og fremgang.”

- Summer Showers, kap. 1, 20. maj, 1996 (Citat 7)

Efter dette skal opmærksomheden også henledes på endnu en dyd: tilstanden af ligevægt, af uforstyrret fred i glæde eller sorg, medgang eller modgang, lykke eller elendighed. Det er en jnani's femtende dyd. At være opstemt eller nedtrykt over sejr og nederlag, gevinst og tab, ære og vanære, er omsonst. Acceptér alt med samme sind som Guds nåde. Ligesom du går med sko, når du skal betræde et område med mange torne, eller går med paraply for at beskytte dig mod regnen, eller sover under et myggenet for at undgå at blive bidt af insekter, således skal du også bevæbne dig med et urokkeligt sind, der fortrøstningsfuldt ser frem til at modtage Herrens nåde, og bære ros eller dadel, sejr eller nederlag, fryd eller smerte med sindsligevægt. For at leve livet modigt er det nødvendigt med denne ligevægt og uforstyrrede fred.

Gita Vahini, s. 201-202.

10. Usvigelig hengivenhed for Mig uden at rette sin åndelige disciplin mod andet mål, ophold i ensomhed uden interesse for menneskeligt selskab;

Dernæst kommer hengivenhed uden nogen som helst andre tanker eller følelser.

Når sorger og vanskeligheder overmander dig, søger du tilflugt hos Herren. Når glæden er genetableret, kaster du Ham væk. Hengivenhed er ikke en midlertidig balsam. Det er den uafbrudte opmærksomhed på Gud uden andre forstyrrende tanker eller følelser. Uanset hvilken aktivitet, adspredelse eller samtale, du deltager i, skal den gennemsyres af kærlighed til Gud.

”Engager jer i rene uplettede aktiviteter med et rent hjerte, og gør jer fortjent til et godt ry. Hvad I bør tilbyde Mig, er det gode omdømme, som I har fortjent. Det er det mest ophøjede udtryk for jeres taknemmelighed. Studerende og alle åndelige aspiranter bør, med stor taknemmelighed, værdsætte i hjertet, det gode andre har gjort for dem, og altid huske hjælpen, som er givet dem, uanset i hvilken form det måtte være. Alene de, som fører et sådan taknemmeligt liv, vil være i stand til at have fred og glæde i livet. Jeg ønsker, at I alle bestandigt tænker på Gud, fortsætter med at yde samfundstjeneste, lever ideelle familieliv og nyder fred og glæde. Det er Min velsignelse til jer alle.” - Guddommelig tale, 25. dec., 1991 (C 38)

Derefter kommer det at leve i ensomhed. Du må holde af at være alene. Det er ikke det samme som at bo et ensomt sted, langt fra andre mennesker. Der skal være ensomhed og stilhed i dit sind, alle dets beboere skal tvinges eller overtales til at forlade stedet. Sindet skal være uden jordiske ønsker, tom og vendt bort fra genstandsverdenen.

Den attende dyd, som hjælper med at fremme åndelig visdom, betegnes som fraværet af interesse for at omgås andre mennesker, dvs. fraværet af ønsker om at være sammen med mennesker, som er optaget af aktiviteter, der vedrører den objektive verden. Man kan opnå sindsligevægt selv blandt vilde dyr, men det er vanskeligt blandt verdslige mennesker. Ens åndelige praksis påvirkes af det selskab, man er i. Gode mennesker fremmer det gode i dig, slette mennesker trækker dig mod det slette.

Gita Vahini, s. 203-204.

11. Med et stærkt ønske om at erkende Den Universelle, med bevidstheden altid fæstnet på den atmiske virkelighed; dette kaldes sand visdom. Alt andet er uvidenhed.

”Hvis I fortsætter med at elske for kærlighedens skyld, da vil en sådan kærlighed være evig. Det er ikke kroppen, der bør elskes, men kærlighedsprincippet. Alle navne og former er flygtige og forbigående. Kærlighed rettet mod midlertidige genstande og væsener er fysisk, hvorimod kærlighed for kærlighedens skyld er evig. Kærlighed er Gud. I vil opnå guddommelighed med en sådan kærlighed.”

- Guddommelig tale, 28. okt., 2003 (Citat 33)

Den nittende dyd er 'bevidstheden om forskellen mellem Atma og ikke-Atma.

Fæstn altid din bevidsthed på den atmiske virkelighed og afkast legemet og sanserne som uægte og flygtige. Atma er den Evige, så befæst dig kun i Atma og ikke i midlertidige ikke-atmiske blændværk eller genstande.

Livet er en kamp for at sejre over den illusion, som hjemsøger dig. 'Jeg er den evige Atma i dig og i alle. Fæstn derfor dit sind på Mig og deltag i kampen, overbevist om sejren.

Gita Vahini, s. 204.

"Det er ikke let for menneskets sind, som er fordybet i verdens anliggender, at vende sig mod Gud. Det er først, når sindet er forvandlet og bragt under kontrol af det højere Selv, at kroppen oplever Guddommelig Lyksalighed.

Det er ved hjælp af hengivenhed - inderlig kærlighed til Gud - sindet kan forvandles.

Vend jeres sind mere og mere mod Gud, indtil det sammensmeltes i Gud.

Meditation, gentagelse af Herrens navne, hengiven gruppesang, studier af hellige skrifter og andre lignende aktiviteter er alene skabt med den hensigt at rense sindet, så det kan koncentrere sig om Gud. Ligesom en mark nødvendigvis omhyggeligt skal pløjes og på rette måde gøres parat til såning, så der derved kan opnås en god høst, må vores hjertes mark gøres ukrænkeligt og rent gennem gode og hellige handlinger samt åndelig disciplin, hvis det skal kunne bære frugten af guddommelig visdom."

- Guddommelig tale, 8. okt., 1984 (Citat 40)

"Den tyvende og sidste kvalifikation, det er nødvendigt at opnå, er erkendelsen af den sande natur af 'Det' (Tat), Det Universelle Princip, af hvilket det partikulære, det individuelle, kun er en skygge. Det betyder, at den åndeligt søgende skal have et stærkt ønske om at erkende Den Universelle." Gita Vahini, s. 204.

"I ved ikke, hvornår denne krop, der er som en vandboble, vil bryde. Intet varer ved. Kun Selvet er evigt og udødeligt. 'Jeg', 'Selvet', 'Gud' er alle forskellige navne, som den indre bevidsthed benævnes med.

Gud inkarnerede som Rama, Krishna og lignende og gennemgik adskillige vanskeligheder for at tilkendegive storslåede idealer. Til sidst forlod også de deres jordiske legemer.

Avatarernes fysiske kroppe gennemgår forandringer, men det Guddommelige Selv i deres kroppe forbliver uændret. Det er allestedsnærværende, evigt og uforanderligt. Det Guddommelige i alle mennesker er ét og det samme.

- Guddommelig tale, 1. jan., 2009 (Citat 36)